SCHI

În 1967, un sezon deosebit de bogat

• Cursuri pentru antrenori și arbitri • Concursul republican al copiilor • Competiții care vor angrena sportivi din toată țara • Schiorii vor participa la numeroase concursuri internaționale în țară și peste hotare

Deși de începerea sezonului competițional de schi pe anul 1967 ne desparte mai mult de o lună, cîteva noutăți privind viitoarele întreceri sînt desigur, binevenite.

Astfel, s-a stabilit ca între 10 și 15 decembrie să fie organizat un curs practic la care să participe antrenorii secțiilor de performanță, ai școlilor sportive și ai centrelor de inițiere. Lecțiile vor fi predate de membri ai colegiului central de antrenori: M. Bîră, I. Berindei, Gh. Roșculeț, I. Matei, C. Tiron, M. Stuparu ș.a.

Arbitrii vor lua parte, între 24 și 27 noiembrie, la un curs de împrospătare a cunoștințelor. La acest curs, care se va desfășura la Predeal, vor fi reprezentate toate regiunile.

O deosebită atenție va fi acordată centrelor de inițiere, care își vor începe activitatea la 20 decembrie. Ele vor funcționa în localitățile Cîmpulung Moldovenesc, Borșa, Abrud, Fundata, Rîșnov, Brașov, Predeal, Azuga, Bușteni, Sinaia și Gheorghieni și vor fi conduse de foști schiori de performanță. De remarcat că în 1967 tradiționalul concurs final al centrelor va avea un caracter republican și va întruni la startul probelor alpine și de fond pe cei mai buni copii ai centrelor, precum și pe cei mai buni schiori ai școlilor sportive.

În privința activității competiționale interne trebuie să remarcăm că, în afara tradiționalelor concursuri organizate de federație, comisii regionale, cluburi și asociații sportive vor mai avea loc unele întreceri cu aspect inedit. Ne referim, de exemplu, la „Cupa României" — la care vor participa echipe reprezentative de regiuni — și la „Cupa regiunilor", în cadrul căreia își vor disputa întîietatea schiori de categoria a II-a și a III-a.

Schiorii români vor avea și un sezon internațional deosebit de bogat: „alpinii" și fondiștii seniori vor participa la întreceri ce vor fi organizate la Grenoble (concursul preolimpic), în R. D. Germană, Italia, Austria, Cehoslovacia, Polonia și în alte țări, iar schiorii tineri vor concura la Oberwiesenthal (R. D. Germană) și Jahorina (Iugoslavia).

În încheiere, precizăm că țara noastră va găzdui cîteva concursuri de amploare incluse în calendarul F.I.S., și anume întîlnirea de biatlon România — R. D. Germană (27—29 decembrie, la Predeal), „Cupa Poiana" (4—5 februarie la Poiana Brașov), „Cupa speranțelor" (26—27 februarie, la Poiana Brașov) precum și „internaționalele" de biatlon (20—22 ianuarie, la Predeal).

LA CLUBUL RAPID: Nouă antrenori în căutarea unui... atlet

Pentru mulți iubitori ai sportului, clubul bucureștean Rapid este – probabil – sinonim cu echipa de fotbal în care joacă C. Dan, Dumitriu, Ion Ionescu sau cu formația voleibaliștilor emeriți Drăgan, Nicolau, Plocon, Grigorovici, de trei ori deținătoare a trofeului „C.C.E.". Dar clubul de peste podul Grant are și alte secții importante, printre care și cea de atletism. Pentru că și în această secție muncesc sportivi și antrenori cunoscuți, ne propunem să vă oferim cîteva secvențe din activitatea lor.

Cei mai mulți antrenori, dar... nu și cei mai buni atleți

Într-adevăr, procesul instructiv-educativ al celor 120—140 de atleți și atlete (copii, junioare, juniori, senioare, seniori) este condus și îndrumat de nouă antrenori salariați: **prof. Maria Chiru, Ion Gînscă, prof. Herman Albrecht, Cristache Barta, prof. Constantin Dumitrescu** (cu cîte o normă întreagă) și **Gheorghe Stănel** — antrenor coordonator, **Eugen Ignat, prof. Cornel Cotor, Nicolae Ruță** (cu cîte o jumătate de normă). Fără îndoială, secția de atletism este cea mai bine încadrată numeric din toată țara. Deci, antrenori suficienți pentru ca munca să se desfășoare cum scrie la carte — conform specializării pe probe și pe grupe de vîrstă. Rezultatele? Clubul Rapid are în 1966, șapte campioni republicani: sprintera Ioana Petrescu (la 100 m și 200 m), Doina Bădescu (la 400 m junioare și senioare), semifondiștii Constantin Bloțiu (1 500 m) și Horia Stef (800 m), juniorul Cristian Ivan (prăjină), iar formația rapidistă a ocupat locul al III-lea în campionatul pe echipe. Se mai poate vorbi despre comportările atleților V. Răuț (triplu), V. Mihăiescu (400 mg) și T. Voicu (maraton). În prezent, cinci membri ai acestei secții sînt nominalizați pentru J. O. din 1968. Numărul, să recunoaștem, este destul de mic, mai ales că trei dintre ei nici nu și-au îndeplinit obiectivele prevăzute pentru anul 1966. Iată un tabel destul de grăitor:

Numele	Proba	Realizat 1965	1966 Planificat	1966 Realizat
Ioana Petrescu	400 m	55,2	55,0	58,9
Doina Bădescu	400 m	63,2	59,5	56,9
C. Bloțiu	1 500 m	3:40,8	3:39,8	3:45,3
H. Stef	800 m	1:50,1	1:48,2	1:51,0
V. Răuț	triplusalt	15,34 m	15,20 m	15,76 m

Așadar, numai **Doina Bădescu** (17 ani) și **Valeriu Răuț** (23 de ani) și-au realizat obiectivele pe anul în curs. Un merit deosebit la progresele junioarei Doina Bădescu are — indiscutabil — antrenorul **Gheorghe Stănel**, care se dovedește perseverent și priceput în depistarea și pregătirea elementelor tinere. În privința lui V. Răuț, se poate spune că tînărul inginer constructor, săritor de triplu, manifestă multă dragoste pentru atletism, este serios și bine dotat. De aceea, antrenorii îi și întrevăd perspective din cele mai frumoase.

Dar ceilalți „nominalizați"? De pildă, **Constantin Bloțiu** sau **Ioana Petrescu.** Primul se anunța, pînă anul acesta, ca un atlet cu posibilități deosebite. Maestrul sportului C. Bloțiu și-a înscris de șase ori numele pe tabelul campionilor țării, este triplu campion balcanic, iar în 1965, cu un rezultat de 3:40,8 ajunsese al șaptelea alergător european și al 11-lea din lume la 1 500 m. 1966 — anul „europenelor" de la Budapesta — în loc să însemne un crescendo pentru Bloțiu, a fost un an al surprizelor neplăcute, al decepțiilor, atletul rapidist efectuînd un mare salt înapoi (cel mai bun timp realizat: 3:45,3!). Cauzele? Să-l lăsăm chiar pe Bloțiu să ni le explice: **„Pentru marile competiții din 1966, cu obiectivul cel mai important — campionatele europene — am început să mă antrenez încă din toamna trecută. Dar, fie că pregătirea a fost necorespunzătoare, fie că au intervenit anumite probleme personale, care au influențat nefavorabil rezultatele mele, fapt este că nu am confirmat așteptările. Apoi, accidentul suferit la picior — după campionatele republicane de la Cluj — m-a „scos" din antrenament pînă de curînd. Reluîndu-mi pregătirile vreau să demonstrez, anul viitor, că nu sînt un atlet terminat, așa cum ar fi poate tentați unii să creadă".**

Că Bloțiu este încrezător în forțele lui e un lucru pozitiv și aceasta îl va ajuta, desigur, (dacă va munci temeinic) să realizeze noi performanțe. Spunem „dacă va munci temeinic", pentru că aceasta este, după părerea noastră, cheia viitoarelor succese ale lui Bloțiu. Într-adevăr, nu neagă nimeni influența nefavorabilă pe care o poate exercita vreo „supărare" personală în activitatea celui în cauză, dar, se pare că la Bloțiu nu astfel de probleme au avut ponderea cea mai mare, ci nerespectarea regulilor elementare de conduită pe stadion și în afara lui. La „căderea" lui Bloțiu, o vină importantă poartă atît antrenorul Gh. Stănel cît și conducerea clubului Rapid, care nu au manifestat exigența cuvenită în îndrumarea acestui talentat sportiv „scăpîndu-l" pur și simplu din procesul sistematic și organizat de pregătire.

Multipla noastră campioană Ioana Petrescu este nominalizată pentru J.O. la proba de 400 m. Cu toate acestea în 1966, ea nu a participat decît la o singură cursă pe 400 m: la Frechen (R.F.G.) — realizînd un rezultat slab — 58,9! Chiar că nu mai înțelegem nimic!...

Un caz special...

...îl oferă Valeria Bufanu. Tînăra atletă, venită (în 1963) la Rapid — de la Bacău — pe cînd avea 17 ani, a fost considerată un timp ca un mare talent, o adevărată speranță la 80 mg: 11,5 (1963). Cum s-a ocupat clubul Rapid de Valeria Bufanu? Rezultatele sînt edificatoare: 11,5 (1964), 11,6 (1965) și... 11,9 (1966), deși iarna ea realizase un promițător 6,1 (record republican de sală) pe 40 mg. Aceasta pe plan sportiv. În rest Valeria Bufanu nu are în prezent nici o ocupație și locuiește într-o încăpere sub tribunele stadionului Giulești. Cu ce se întreține și care-i sînt îndeletnicirile zilnice? Mister! Ce părere are conducerea Rapidului?

Unii muncesc, alții își fac numai autocritica

Dintre antrenori, cel care depune o activitate laborioasă este — fără îndoială — Gh. Stănel. Și, așa cum spuneam, ascensiunea Doinei Bădescu nu este întîmplătoare, mulți dintre elevii acestui antrenor devenind, pe parcursul anilor, atleți de valoare.

Un antrenor capabil, cu multă experiență, este și Ion Gînscă. **Printre campionii și recordmanii țării figurau — cu ani în urmă — și Sanda Grosu, Stein, Ursac, Trandafilov sau Manolescu — toți elevi ai lui Gînscă.** Astăzi, dacă te duci la stadionul Giulești, nu se poate să nu-l întîlnești pe antrenorul Gînscă. Explică, demonstrează. În grupa lui are cîțiva tineri de perspectivă. Dar rezultatele muncii sale de astăzi nu mai sînt la nivelul celor de acum cîțiva ani. De ce? Poate că antrenorul Gînscă este supraaglomerat cu diverse treburi administrative (răspunde de laboratorul foto, de magazia de echipament a echipei etc.). Poate că ar trebui ca sectorul tehnic al clubului să-i acorde un sprijin mai eficient în munca de selecție, de pregătire metodică. Și bineînțeles, este de dorit ca și acest antrenor să fie mai receptiv la însușirea și aplicarea noutăților în procesul instructiv-educativ.

Bine pregătiți din punct de vedere profesional sînt și antrenorii H. Albrecht, C. Dumitrescu **(ambii încadrați din martie) și** C. Cotor. **Primul, extrem de meticulos, lucrează exemplar cu o grupă de copii: 14 fete și 6 băieți și ține o evidență strictă a tot ceea ce face cu elevii săi. C. Dumitrescu este deosebit de activ în timpul pregătirilor, dar numărul sportivilor săi este foarte mic pentru o... normă întreagă: doar TREI săritori Dan Marinescu, Radu Mutică și Silviu Dobronăuțeanu. Dintre elevii antrenorului C. Cotor se remarcă săritorii cu prăjina C. Ivan și M. Ioniță. Prea puțin însă pentru ceea ce ar trebui să lucreze și să realizeze un antrenor, chiar pentru o jumătate de normă.**

★

În evidența clubului, profesoara **Maria Chiru** (lucrează, de doi ani, cu o normă întreagă) contează că se ocupă de o grupă de 15—20 de copii. Deci să-i urmărim antrenamentele conform programului anunțat la sectorul tehnic al clubului:

Miercuri 19. X., stadionul Giulești, ora 16,45. Antrenoarea — în trening — este punctuală. Sportivii? Sînt cîțiva ai antrenorilor Stănel, Cotor, Ignat — prezenți și ei. Elevii prof. Chiru însă, nicăieri... Ora 18,30: aceeași situație.

...A doua zi, întîlnindu-mă la club, tov. Chiru mi-a spus: **„Ieri nu am avut decît doi, trei copii (!!). Să veniți însă dimineața. Atunci să vedeți!"** M-am dus dimineața...

Vineri 21 X., stadionul Giulești, ora 8: antrenoarea Chiru cu 9 copii (cinci fete și patru băieți). Se dă raportul. Urmează o alergare ușoară în jurul terenului de fotbal.

— Tov. Chiru, fiți bună, cum îl cheamă pe tînărul din rîndul al doilea, cel din stînga?

— **Se numește... Hm... Hm... Parcă... Popescu!... Măi băiețaș, cum îți zice ție?**

— **Popa Vasile! A venit prompt răspunsul.**

— Și cel de lîngă Popa?

O nouă pauză...

— **Vai ce lapsus am astăzi!...** (Se numea Rădulescu Mihai).

— Dar fetița în tricou roșu?

— **...O cheamă! O cheamă! Ah! Da!...**

De teama unui nou „lapsus" n-am insistat.

Miercuri 26. X., stadionul Giulești, ora 8: prezentă tov. Chiru plus cinci copii (patru fete și un băiat). N-am mai pus nici o întrebare!

Orice comentariu e de prisos.

★

În sfîrșit, nici despre antrenorii E. Ignat, C. Barta și N. Ruță nu sînt de spus lucruri pozitive. Dimpotrivă! Tov. Ignat efectuează un volum mic de muncă și nici cu selecția tinerilor atleți nu stă prea bine. În ceea ce-i privește pe C. Barta și N. Ruță, aceștia sînt angajați doar din luna mai. Pe la antrenamente, însă, nu i-am găsit. Motivele invocate de ei? Erau plecați prin școli pentru selecționarea de noi cadre.

Dar din mai și pînă la sfîrșitul lui octombrie cu ce s-au ocupat? Cîțiva tineri pe care îi au, nu ne pot convinge că activitatea celor doi antrenori este corespunzătoare.

★

La pregătirile atleților rapidiști, antrenorii vin — cu puține excepții — în ținută de stradă, cu mîinile în buzunare (fără vreun caiet de însemnări). A vorbi despre planuri de pregătire, sau mai precis de conspecte de lecții, ar însemna să fim prea pretențioși. Consultînd documentele de planificare, am constatat că nu toți le au ținute la zi. Unora le lipsesc planurile de perspectivă (pe patru ani), altora, planurile pe un an, sau cele pe etape, iar conspectele de lecții sînt incomplete, întocmite formal, sau... nu există!

★

Cît despre baza materială, și aici nepăsarea și neglijența și-au pus pecetea. Pista de la Giulești este un adevărat... beton, iar sectoarele de aruncări și sărituri sînt neîngrijite. Nu mai vorbim de vestiare și de magazia de echipament. Este adevărat că în ultimele zile s-a observat o oarecare preocupare: amenajarea cercurilor de aruncări etc. Dar, începutul este încă destul de timid.

Să vezi și să nu crezi!

Făcînd această trecere în revistă a unor aspecte din activitatea atleților rapidiști, apare mereu o întrebare: ce a făcut conducerea clubului? Cum a fost îndrumată și controlată munca antrenorilor?

La club sînt încadrați și doi metodiști: prof. **Magdalena Udrea** (absolventă a I.C.F. cu specializarea atletism) — fostă campioană a țării la patinaj viteză, care răspunde de sectorul jocuri sportive (!!!), și prof. **Gh. Suliman** (absolvent al I.C.F. cu specializarea hochei pe gheață), care răspunde de sectorul sporturi individuale (!!!). Lăsăm la o parte faptul că la un club fără nici o secție a sporturilor de iarnă sînt trimiși să lucreze un hocheist și o patinatoare. Să-l ascultăm însă, în această privință, și pe prof. Gh. Suliman:

„Nu-mi place atletismul!"

Așa ne-a declarat foarte dezinvolt prof. Suliman, care controlează și activitatea secției de... atletism. „Am făcut parte din prima promoție a I.C.F. — 1964 — care a dat și specialiști în hochei pe gheață. Ca jucător am iubit foarte mult acest sport și abia am așteptat să devin antrenor. Cînd colo, am fost repartizat mai întîi la Ciulnița, apoi la o școală profesională de construcții montaj din Capitală, și în cele din urmă la Rapid. Nicăieri, nici vorbă de hochei! Aș fi preferat, în orice caz, ca la Rapid să mă ocup dacă nu de hochei, cel puțin de jocurile sportive".

★

Dar, deficiențele semnalate în activitatea atleților rapidiști provin și din stilul defectuos de muncă al secretarului cu problemele tehnice, prof. V. Topoloveanu **(tolerarea abaterilor de la disciplină ale unor antrenori și sportivi, exercitarea unui control sporadic, formal).**

În momentul de față, „producția" celor nouă antrenori ai clubului din Giulești se rezumă doar la un singur atlet, autentic rapidist — cu perspective pe plan internațional — junioara Doina Bădescu (V. Răuț este antrenat de prof. B. Elias). Ceilalți atleți fruntași sau începători ridică numeroase semne de întrebare, rezultatele lor fiind încă modeste. Ceea ce, oricîtă bunăvoință am avea, înseamnă mult prea puțin față de ceea ce se cere de la cei NOUĂ antrenori salariați.

Fără discuție, alături de tov. Topoloveanu, de felul cum decurg treburile cu atletismul sînt vinovați și alți membri din conducerea clubului Rapid. Îngrijorător este faptul că măsurile de îndreptare se lasă așteptate. În urma unui control efectuat în vară de organele Consiliului orășenesc al UCFS București a fost adoptat un plan de măsuri. Dar, pînă acum, majoritatea celor preconizate au rămas pe hîrtie. Poate că federația de specialitate și Consiliul orășenesc UCFS București vor izbuti — prin măsuri hotărîte — să îndrepte lucrurile. Dar pentru ca reușita să fie deplină, principalul rol revine tot activiștilor sportivi ai clubului Rapid!

CONSTANTIN COMARNISCHI

PROBLEME ALE sportului de performanță

Miine în Capitală

Finala campionatului republican de ciclocros

Duminică dimineața la ora 10 se va da startul în competiția care va desemna campionii țării la ciclocros pe anul 1966. Startul și sosirea vor avea loc pe stadionul Metalurgistul din șos. Pantelimon. Cicliștii vor avea de parcurs de mai multe ori un traseu accidentat, situat în împrejurimile stadionului.

La startul întrecerilor vor fi prezenți specialiști ai probei din Capitală și din provincie, alergători calificați în faza regională a campionatului republican. Seniorii vor străbate de 9 ori traseul, însumînd 22,5 km, iar juniorii mari de 6 ori (15 km). În cadrul concursului republican pentru juniori mici, cicliștii au de parcurs 7,5 km (3 ture), iar în competiția rezervată posesorilor bicicletelor de oraș sînt programate două ture (5 km). Anul trecut titlurile de campioni ai țării au fost cucerite de... familia Suciu. La seniori a cîștigat Gh. Suciu, iar la juniori mari fratele său, Ștefan Suciu. Anul acesta lupta este deschisă, numeroși rutieri și... pistarzi aspirînd la tricourile de campioni.

Recunoașterea traseului ales de juriul de arbitri a fost fixată pentru duminică dimineața la ora 9.